

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilke årsager der kan være til selvmord og hvilket ansvar samfundet har i det spørgsmål.

(Inatsisartut medlem Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Tak til Inatsisartutmedlem Aqqalu C. Jerimiassen for at rejse denne vigtige og meget svære debat.

Selvmod er et af de mest smertefulde emner, vi overhovedet kan tale om. De fleste af os kender nogen, der har mistet. Et familiemedlem, en ven, en nabo, en kollega eller et ungt menneske, der ikke længere kunne se en vej videre. Først og fremmest vil Demokraatit udtrykke vores dybeste medfølelse med alle, der er berørt.

Når et menneske tager sit eget liv, efterlades der sorg, chok, skyldfølelse og mange ubesvarede spørgsmål. Derfor skal vi tale om emnet med stor varsomhed. Ikke med fordømmelse. Ikke med lette forklaringer. Men med omsorg, ærlighed og respekt for den smerte, som alt for mange familier bærer på.

Der er sjældent én enkel årsag til selvmord. Ensomhed, traumer, misbrug, psykisk sygdom, skam, økonomiske problemer, svigt, tab og følelsen af ikke at høre til kan alt sammen spille ind. Derfor skal forebyggelsen også ske på flere niveauer.

For Demokraatit er det vigtigt, at vi bliver bedre til at opdage mennesker, der har det svært. Det gælder i familien, blandt venner, i skolen, på arbejdspladsen og i lokalsamfundet. Vi skal turde spørge, hvordan hinanden egentlig har det. Og vi skal turde blive stående, når svaret er svært.

Vi skal også skabe stærkere fællesskaber. Ensomhed kan være farlig, når den får lov at vokse i stilhed. Derfor har vi brug for flere trygge steder, hvor børn, unge og voksne kan høre til. Det kan være gennem idræt, kultur, fritidsaktiviteter, samtalegrupper, foreninger, frivillighed og lokale mødesteder. Mennesker, der føler sig set og savnet, står stærkere.

Samtidig skal hjælpen være lettere at finde. Når et menneske rækker ud, må hjælpen ikke være langt væk. Der skal være adgang til samtaler, behandling, psykologhjælp og støtte i tide. Ikke først når krisen er blevet akut.

Det er samtidig vigtigt for os at komme med et klart budskab til alle om, at det er ok at bede om hjælp. Kontakt en, du stoler på. Tal med familie, venner, sundhedspersonale eller Tusaannga. Ingen skal stå alene med mørke tanker. Der findes hjælp, og der findes mennesker, der gerne vil lytte.

Forebyggelse handler også om, hvordan vi behandler hinanden. Den hårde tone i samfundet, på sociale medier og i den offentlige debat kan gøre ondt på mennesker, der i forvejen er sårbare. Vi har alle et ansvar for at tale mere menneskeligt til hinanden.

Demokraatit ser derfor frem til en værdig og ansvarlig debat. En debat, hvor vi ikke leder efter skyld, men efter veje til mere omsorg, stærkere fællesskaber og bedre hjælp til dem, der har allermost brug for det.

Det var Demokraatits foreløbige input til debatten.